

Протокол

№

гр. София, 09.05.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 09.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на
прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **10171** по описа за **2021**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от
АПК, на именното повикване в 11,00 часа се явиха:

ИЩЦАТА Я. Т. Б. - редовно уведомена за днешното съдебно заседание – лично и се
представява от адв. И.-Г., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ Софийски окръжен съд, представляван от председателя - редовно
уведомен за днешното съдебно заседание – не се представлява.

Прокуратурата на Република България се представлява от прок. Ц., от СГП.

АДВ. И./ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото и

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

АДВ. И.-Г.: Представям заверен превод на документа, който сме представили по
делото. Касае признаване на дипломата за висше образование на ищцата във връзка с
намеренията ѝ за напускане на страната. Водим допуснатите ни свидетели и моля да
ги разпитате.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приеме представеното доказателство.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА днес представения заверен превод.

СНЕМА самоличността на свидетелите, както следва:

Д. Т. Б. - 62 год., неосъждан, без дела със страните, съпруг на ищцата.

К. Х. Щ.-Н. – 68 год., неосъждана, без дела и родство.

СЪДЪТ предупреди свидетелите за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 НК, същите обещаха да говорят истината. Свидетелят Б. напусна залата.

Разпит на свид. Щ.-Н.:

До м. септември 2018 г. бях съдия в Софийски окръжен съд (СОС). Познавам Я. Б. от около 10 години преди това, когато дойде на работа в съда. През по-голямата част от тези 10 години двете сме били в един кабинет. Възникна някакъв конфликт, през лятото на 2016 г. във връзка с наказателно дело. Не си спомням подробности за конфликта, но беше между Я. и ръководството на съда. Знам, че беше образувано дисциплинарно производство, защото трябваше всички да пишем обяснения. Аз също писах обяснения, не беше много приятно. Доколкото си спомням, деловодителките, секретарките и всички наказателни съдии писаха. Аз бях в гражданско отделение, но понеже бяхме в един кабинет, затова писах обяснения. Доста дълго време продължи, защото, доколкото знам, след това имаше и съдебни производства, които продължиха около 2 години. Колегите се дистанцираха от нея, което до някъде е обяснимо. Особено се промени отношението на служителите в съда – секретарките и деловодителките. Отношението им беше съвсем строго професионално. В ОС, който е малък съд, отношенията ни са почти приятелски, не само с колегите, но и със служителите. След тази случка отношението коренно се промени. Правеха се, че не я виждат, дистанцираха се и я изолираха изцяло. Тя се чувстваше много зле. Тя е силен човек, но беше толкова обидена и огорчена, че много често плачеше. Опитвах се да я успокоявам, доколкото мога, защото искаше да напусне съдебната система, това е споделяла. Казваше, че иска да емигрира, да напусне България, че не е заслужила такова отношение. Казвах ѝ да не взема такива крайни решения, защото има семейство, деца, и да изчака. Но това продължи доста дълго и беше много неприятно за всички, но най-вече за нея. Била съм съдия в СОС 20 години. Имало е и други случаи, но такъв друг не помня. Тя имаше желание да участва в конкурси, доколкото си спомням, я бяха атестирали, не помня годината, но след тази история, тя се отчая и се отказа. Нямам спомен дали преди това е участвала в конкурси.

На свидетелката не се поставиха повече въпроси.

Разпит на свид. Б.:

Известно ми е за дисциплинарното производство. През 2016 г. - спомням си добре, защото се случи непосредствено, след като семейството ни имаше сериозен повод – нейната 50-годишнина. Бяхме планирали пътуване в чужбина на цялото семейство. Имаме 2 момичета (по това време съответно на 11 и 14 години) и голям син, който работи във военната база на „Е.“ в Германия. Той дойде оттам. Събрахме се всички, мина тържеството. Синът ни току-що беше дошъл от командировка в Ю. К. и бяхме много радостни, тъй като там е военна зона. Върнахме се и на следващия ден, може би седмица след рождения ѝ ден на 20 май, тя се върна от работа много разстроена и каза, че по едно дело, по което е била председател и докладчик и което беше приключила (бързаше да го приключи преди да заминем, за да бъде в сроковете), второинстанционно производство, наказателно, имало усложнение. Приготвила си акта като докладчик и го е оставила да бъде подписан. Когато се връща, секретарката

й носи протокол от закрито заседание, в което е участвала и тя - по времето, когато бяхме в Швейцария. Този протокол е изготвен от останалите двама членове, отразено е, че и тя е присъствала, те са взели решение да се възобнови наказателното производство - в смисъл да се възобнови съдебното следствие, при положение че делото е било приключено. Тайно съвещание - първоинстанционното решение, което е било осъдително, се потвърждава. Ставаше въпрос за една контрабанда на К.. Турски гражданин се опитваше да пренесе над 100 000 евро. Заловен е. На първа инстанция е осъден, което е свързано с конфискация на тези пари. На втора инстанция беше отменено осъдителното решение, Върховен съд отменя и дава указания отново на въззивната инстанция и тя вече втори път го разглежда. Когато го разглеждат втори път, решението е, че трябва да се потвърди осъдителното решение. Това е било до момента преди да замине. След това се оказва, че двамата членове на състава внезапно решават, че трябва да се възобнови и отново да се разпитат всички свидетели, което е пълна безсмислица, според мен. Най-драстично беше, че е направен официален документ - протокол от заседание на състава, на което тя е „присъствала“, докато нас ни няма. Тя толкова се е възмутила, че го е взела и го е скъсала. Само след няколко дни се оказва, че по разпореждане, с решение на административния ръководител-председателя е ОС срещу нея е образувано дисциплинарно производство. Дисциплинарното производство протече като досъдебно производство. Взети са обяснения от всички служители - деловодител, секретар, членовете на състава, зам.-председателя на Наказателното отделение, от колежки по стая. Беше станало някаква драма. Основанието, което беше притеснително и което впоследствие доведе до последиците за семейството и лично за нея - като взаимоотношения, като състояние, беше, че изрично беше посочено, че е унищожила валиден съдебен акт и със запетая, че това е нарушение на етичните норми и правила за отношение на магистратите, т.е. неуважение на другите магистрати, които са написали това нещо. И най-важното - без да се посочва изрично, ставаше въпрос за обвинение в престъпление - чл. 319 НК - унищожаване на официален документ. Тоест последиците щяха да бъдат много по-сериозни и целта беше такава, по мое лично убеждение, а не да е само една забележка. На нея – тя е наказателен съдия, това й беше ясно, както и на мен, тъй като аз съм работил 15 години в прокуратурата. Това беше невероятен стрес за нея. Тя е работила от 1993 – 1995 година, има над 20 години съдийски стаж, с изключение само на една година, е работила като съдия. Ние се познаваме от това време. Впоследствие беше председател на РС - Стара Загора, след това в ОС - Стара Загора, след това - 2006 - 2008 г. дойде в СОС, все наказателен съдия. Беше абсолютна драма. Тя е реагирала. От самите решения на по-късно на Върховния съд и на Съдийската колегия е видно, че това не е никакъв валиден съдебен акт, тъй като не е подписан и това не е акт, официален документ. Второ, нейната реакция е била спонтанна, като реакция на едно престъпление, което са направили тези нейни колеги. За това, което тя е направила и е реагирала, вместо да се потърси отговорност на тези лица, които изготвят един фалшив протокол, изведнъж на нея се вменява вина, че е извършила това престъпление. Един съдия, който се занимава с въздаване на справедливост и в един момент се оказва, че е извършил престъпление. Това е професионален крах, лична драма. Тя изпадна в невероятен стрес, в депресия. Отношенията въкъщи бяха изключително напрегнати месеци напред. Започна от м. май – образуване на производството с разпореждания от по 2 листа - кой да се разпита. И продължи до м. октомври, когато излезе този акт, с който тя беше санкционирана.

Тоест това производство продължи пет месеца - през това време постоянно жужене в целия съд, постоянно някой е привикван за обяснения. Не знам как се е чувствала тя и е трябвало да ходи на работа. Хубавото е, че беше съдебна ваканция и не се налагаше да работи активно като съдия. Считам, че в тази ситуация, човек не би могъл да работи нормално. Децата ни са в тийнейджърска възраст, в един момент виждат какво се случва. Това е една тема, която няма как да не ми я споделя. Няма как аз да не разговарям с нея. Те чуват и в един момент на едно дете на 14 години, което вече не е толкова малко, трябва да му се обяснят нещата - кое е правилно, кое е справедливо, мама съдия ли е, какво е направила, защо я обвиняват в това. Това се обяснява много трудно. Наред с това, този факт лично на мен ми стана ясно, че е известен на страничен кръг хора. Веднъж се срещам с мои познати – съдията П. С., съдия във Военния съд - С.. На СОС кабинетите са на втория етаж в Съдебната палата, а на Военния съд започват непосредствено над тях. Те се срещат постоянно по коридорите. П. С. каза, че зам.-председатели, председател, са му казали какво е направила Я.. Аз трябваше да му обяснявам какво се е случило. Той каза, че му е било казано, че се е държала арогантно по отношение на колегите си и че време на дела ги е злоупоставяла, което няма нищо общо с действителността. Впоследствие той е разговарял и с нея, въпреки че е добронамерен човек, в добри отношения сме, но в един момент, когато зам.-председател или председател на съд ти сподели такива неща, започваш да имаш съмнения. Впоследствие ме срещна Е. А., беше прокурор в Окръжна прокуратура, а сега е административен ръководител на В.. В един момент се оказа, че и той е наясно с тези неща, които е научил от П. С., и м попита какво става. Двамата със съпругата ми участваха активно в Европейската мрежа за обмяна на опит към Н. и приемаха заедно, когато идват съдии на обмен от чужбина, тъй като те и двамата са испаноговорящи. Двамата ги посрещаха заедно, водеха ги в Окръжния съд, да им покажат заседания, по районните съдилища. Изведнъж той ми казва, че му се е обадил ресорния в Н. - С. Г. и пита защо Я. отказва да замине в чужбина. И трябваше да му обяснявам, че няма как да не откаже, тъй като в момента има висящо дисциплинарно производство. За да замине по покана на испанските съдии трябва командировка, съгласие на председателя на съда. За да дойдат тук, съответно трябва да й бъде дадена възможност да разведе тези съдии по съдилищата. Дойде един и се налагаше аз, с личната си кола, да ги вода по районните съдилища - С., И. и т.н. защото се оказа, че точно в този момент на председателя на съда му трябва колата, за да отиде от Окръжния съд до Върховен административен съд. Всички тези неща обективно не останаха само в тесния ни семеен кръг. Това е още по-голяма драма, защото тя се среща с близки и познати и трябваше да се оправдава. Я. го изживя изключително драматично до такава степен, че просто каза, че ще напусне съда и не само каза, но и предприе действия. Пусна си документи с такси, за да си легализира дипломата, за да емигрира в Испания. На мен ми беше много трудно да я разубежда, за да се бори. В началото тя махна с ръка и каза, че й е писнало. Една година по-рано същият този председател на ОС я лиши от премия по неизвестни причини. Тя пусна жалбата до В., В. го прехвърли към Етичната комисия на Апелативния съд, Етичната комисия каза, че това било за КЗД. Това не е инцидент като отношение. Истинската причина за това е, че още от самото начало, когато това лице стана председател на съда, стана съвсем друг започна да се опитва да й внушава начин на решаване дела. Когато тя му даде да разбере, че това няма да се случи, започнаха тези изстъпления, които ескалираха в дисциплинарното производство.

Тя е изключително общителен човек, лъчезарен и комуникативен човек, в центъра на компаниите е, отворена и открита. Влиза непринудено в комуникация, леко се общува с нея. Изведнъж тя тотално се затвори. Спряхме да се срещаме с приятели. В един момент комуникацията ѝ с децата също се затрудни. Аз трябваше да поема голяма част от комуникативните грижи за децата. Това все пак са момичета и имат много по-голяма нужда от нея. Това, че не може да бъде пълноценна още повече я затормозяваше. Наложих се, за да се тушират нещата, сина ни да дойде от Германия и той да разговаря с нея. Защото тя реши да напуска. Аз ѝ казах, че трябва да води битката докрай, защото ако се откаже, нещата няма да спрат дотук и тези неща ще отидат в Специализираната прокуратура и ще я обвинят в извършване на престъпление. В крайна сметка октомври месец се внесе неговата заповед, която трябва да мине през Съдийската колегия. Съдийската колегия се произнесе през 2017 г. и заповедта беше отменена с 9 на нула гласа. Това не му беше достатъчно и той го обжалва пред ВАС. Решението беше важно, но фактът че го е обжалвал пред Върховен административен съд е ясно, че е задвижил максимално задкулисните си възможности и притесненията продължиха още. Върховен административен съд се произнесе през 2018 г. Две години продължи тази драма. Междувременно му свърши мандата, той отиде в Апелативен съд и приключиха нещата. В периода от 2014 г. на нея ѝ беше направена атестация, тогава беше задължителна - много добра оценка, почти максимален брой точки. Тя изключително държи на професията си и това е много важна част от живота ѝ. Това беше стъпка към кариерно израстване, тя имаше достатъчно стаж и основание да участва в конкурс. Но нямаше как да стане, тъй като ѝ виси дисциплинарно производство, ясно е, че не е влязло в сила, по закон няма отношение, но това е въпрос на отношение и във В. - Съдийска колегия е нормално. В един момент кариерното ѝ развитие приключи. Отказа се да прави каквито и да било постъпки за по-горен съд. Затвори се в работата си в тесен приятелски и колегиален кръг. ОС е малък съд – 6 -7 души са наказателни съдии. Половината бяха ангажирани с този случай, защото са част от състава, останалите 3 бяха направили порочното решение. В крайна сметка застана в кулата от слонова кост, правораздава както разбира по съвест, приключва с кариерното развитие и чувства удовлетворение от съдийската професия. Две години продължи тази драма в семейството. Последниците за нея по причините, които изложих, се оказаха фатални като професионалист. На свидетеля не се поставиха повече въпроси и беше освободен от залата.

АДВ. И.-Г.: Във връзка с изслушаните свидетели, представям разпореждания от 05.08.2016 г. и от 22.06.2016 г. на председателя на ОС – София, и писмо от 23.06.2016 г. от съдебния администратор на ОС – София. Същите касаят воденото дисциплинарно производство и установяват исканията на председателя за разпит на всички служители и колеги на ищцата и продължителността на производството.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приемат днес представените писмени доказателства.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА днес представените от ищцата и подробно описани в протокола писмени доказателства.

НАМИРА делото за изяснено от фактическа страна и

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. И.-Г.: Моля да уважите изцяло предявените искиове, да присъдите на доверителката ми обезщетение за претърпените от нея неимуществени вреди. Считам, че исковите са основателни и доказани. От всички събрани по делото доказателства и днес изслушаните свидетелски показания се установиха начинът, по който се е отразило воденото дисциплинарно производство и незаконният съдебен акт върху цялостното развитие и живота на доверителката ми, с оглед на което считам, че исковите са основателни и доказани по размер. Подробни съображения ще изложа в писмени бележки, за които моля да ми дадете срок. Моля да присъдите и направените разноски в настоящото производство, а именно държавна такса и адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38 Закона за адвокатурата за оказване на адвокатска помощ на колега.

ИЩЦАТА: Присъединявам се изцяло. Нямам какво да добавя. Моля да уважите иска по справедливост.

ПРОКУРОРЪТ: Исковите са основателни, но недоказани в така претендирания размер.

СЪДЪТ ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните да представят писмени бележки в 10-дневен срок от днес.

ОБЯВИ, че ще се произнесе с решение в срок.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11,35 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: